

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda)

13. mai 2015 *

Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Duši äravoolurenni kujutav registreeritud disainilahendus — Varasem disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise alused — Uudsus — Eristatavus — Varasema disainilahenduse nähtavad omadused — Asjaomased tooted — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklid 4-7 ja 19 ning artikli 25 lõike 1 punkt b

Kohtuasjas T-15/13,

Group Nivelles, asukoht Gingelom (Belgia), esindaja: advokaat H. Jonkhout,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: S. Bonne ja A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Easy Sanitairy Solutions BV, asukoht Losser (Madalmaad), esindaja: advokaat F. Eijsvogels,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti kolmanda apellatsioonikoja 4. oktoobri 2012. aasta otsuse peale (asi R 2004/2010-3), mis käsitleb I-drain BVBA ja Easy Sanitairy Solutions BV vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja esimees D. Gratsias (ettekandja), kohtunikud M. Kancheva ja C. Wetter,

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades 7. jaanuaril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 16. juulil 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 15. juulil 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja vastust, milles on esitatud nõue tühistada apellatsioonikoja otsus punktis, mida ei ole hagiavalduses esitatud,

arvestades 30. septembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud hageja repliiki,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

arvestades 14. novembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja taotlust kõrvaldada toimikust hageja 30. septembri 2013. aasta avaldus, hageja ja Siseturu Ühtlustamise Ameti märkused selle taotluse kohta, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 16. ja 17. detsembril 2013, ning 11. novembri 2014. aasta otsus selle taotluse rahuldamata jätmise kohta,

arvestades Üldkohtu esitatud kirjalikku küsimust pooltele,

arvestades Üldkohtu poolt 17. novembril 2014 hagejale ja menetlusse astujale saadetud kirja, milles ta palus esitada teatavad dokumendid,

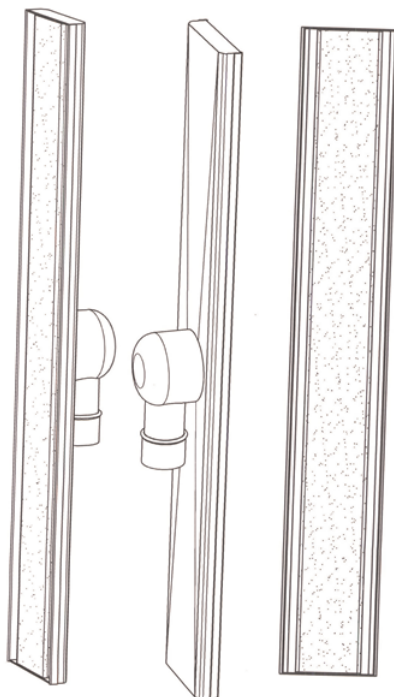
arvestades 11. detsembril 2014 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

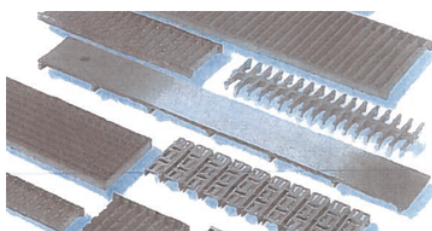
Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja Easy Sanitary Solutions BV esitas 28. novembril 2003 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (ELT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) alusel ühenduse disainilahenduse registreerimise taotluse. Taotlus puudutas disainilahendust, mis on kujutatud järgmiselt:

- 2 Vaidlustatud disainilahendus registreeriti ühenduse disainilahendusena numbri 000107834-0025 all ja avaldati 9. märtsi 2004. aasta väljaandes *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* nr 19/2004. See kujutab registreeringu kohaselt „duši sifooni (*shower drain*)”.

- 3 Vaidlustatud disainilahenduse registreeringu kehtivust pikendati 31. märtsil 2009. Teade pikendamise kohta avaldati 2. aprilli 2009. aasta väljaandes *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* nr 61/2009.
- 4 I-drain BVBA esitas määruse nr 6/2002 artikli 52 kohaselt 3. septembril 2009 taotluse vaidlustatud disainilahenduse kehtetuks tunnistamiseks. Taotlust põhjendas ta määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b nimetatud kehtetuks tunnistamise alusega. Nagu määruse nr 6/2002 artikli 4 lõikest 1 nähtub, puudutavad need tingimused eelkõige asjaomase disainilahenduse uudsust (määruse artikli 5 tähenduses) ja eristatavust (määruse artikli 6 tähenduses), disainilahenduse avalikkusele kättesaadavaks tegemise aja seisuga vastavalt kõnealuse määruse artiklile 7.
- 5 Kehtetuks tunnistamise taotluse toetuseks esitas I-drain muu hulgas äriühingu Blücher kahe tootekataloogi väljavõtted (edaspidi „Blücheri kataloogid”). Blücheri kataloogid sisaldasid muu hulgas järgmist illustratsiooni:

- 6 Ühendamise teel ühinemise tulemusel läksid 30. augustil 2010 I-draini õigused ja kohustused üle hagejale, Group Nivelles'ile, kusjuures esimene lõpetas juriidilise isikuna tegevuse.
- 7 Ühtlustamisameti tühistamisosakonna 23. septembri 2010. aasta otsusega tunnistati vaidlustatud disainilahendus kehtetuks ning rahuldati seega vastavasisulise taotluse, mille oli esitanud I-drain.
- 8 Tühistamisosakonna sõnul nähtub I-draini argumentidest selgesti, et tema esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus põhineb vaidlustatud ühenduse disainilahenduse väidetaval uudsuse ja eristatavuse puudumisel (tühistamisosakonna otsuse punkt 3). Tema arvates kujutab asjaomane disainilahendus duši resti, äravoolu reservuaari ja sifooni, *stricto sensu*, ning ainus selle disainilahenduse nähtav omadus on resti ülemine külg (tühistamisosakonna otsuse punkt 15). See rest on aga identne eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel oleva restiga ning vaidlustatud disainilahendusel puudub uudsus, võrreldes sel dokumendil esitatud disainilahendusega (tühistamisosakonna otsuse punkt 19). Tühistamisosakond lükkas asjakohatuna tagasi ka menetlusse astuja argumendi, mille kohaselt eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud resti kasutatakse keskkonnas, mis erineb vaidlustatud disainilahendusel kujutatud toote kasutamiseks mõeldud keskkonnast. Tema sõnul „ei ole selle toote kasutamine, milles asjaomane disainilahendus sisaldub, toote välimust puudutav asjaolu ning seetõttu ei avalda asjaomane erinevus kahe vastandatud disainilahenduse võrdlusele mõju” (tühistamisosakonna otsuse punkt 20).
- 9 Menetlusse astuja esitas 15. oktoobril 2010 tühistamisosakonna otsuse peale määruse nr 6/2002 artiklite 55–60 alusel kaebuse.
- 10 Kolmas apellatsioonikoda tühistas 4. oktoobri 2012. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) tühistamisosakonna 23. septembri 2010. aasta otsuse. Sisuliselt leidis ta vastupidi tühistamisosakonnale, et vaidlustatud ühenduse disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudne, kuna see ei ole eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel oleva restiga identne, vaid sellel on viimati nimetatuga võrreldes erinevused, mis ei ole „minimaalsed” ega „raskesti objektiivselt hinnatavad” ning mida ei saa seetõttu ebaoluliseks pidada (vaidlustatud otsuse

punktid 31–33). Ta saatis asja „tühistamistaotluse määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 [punkti] b alusel koostoimes [artikli 4 lõikega 1 ja artikliga 6] lahendamiseks” tühistamisosakonnale tagasi (vaidlustatud otsuse resolutsiooni punkt 2).

Poolte nõuded

11 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- kinnitada, vajaduse korral pärast põhjendustes paranduste tegemist, tühistamisosakonna 23. septembri 2010. aasta otsust.

12 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

13 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- tühistada vaidlustatud otsus teataval muul alusel kui see, mille on esitanud hageja;
- mõista kohtukulud välja hagejalt ning ühtlustamisametilt.

14 Hageja 30. septembril 2013 Üldkohtu kantseleisse saabunud vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 135 lõikele 3 esitatud avalduses jäi ta oma esialgu esitatud nõuete juurde ning täpsustas, et lisaks sellele palub ta jätta menetlusse astuja esitatud „vastuhagi” rahuldamata ning mõista kohtukulud välja „ühtlustamisametilt [või] menetlusse astujalt”.

Õiguslik käsitlus

Hageja teise nõude vastuvõetavus

- 15 Ühtlustamisamet väidab, et hageja teine nõue on vastuvõetamatu. Tema sõnul palub hageja sisuliselt Üldkohtul kinnitada tühistamisosakonna 23. septembri 2010. aasta otsust. Kohtupraktikast aga nähtub (kohtuotsused, 27.9.2011, El Jirari Bouzekri vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Nike International (NC NICKOL), T-207/09, EU:T:2011:537, punktid 15–17, ja 29.2.2012, Certmedica International ja Lehning entreprise vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Lehning entreprise ja Certmedica International (L112), T-77/10 ja T-78/10, EU:T:2012:95, punkt 32), et Üldkohtul ei ole kinnitavate või deklaratiivsete kohtuotsuste tegemise pädevust.
- 16 Menetlusse astuja ei osuta otsesõnu asjaolule, et hageja teine väide on vastuvõetamatu, vaid väidab, et Üldkohus ei saa tühistamisosakonna 23. septembri 2010. aasta otsust kinnitada ning kui Üldkohus vaidlustatud otsuse tühistab, tuleb asi saata apellatsioonikojale tagasi, kes peab tegema otsuse tühistavat kohtuotsust arvestades.
- 17 Nende argumentidega ei saa nõustuda.

- 18 Kõigepealt tuleb märkida, et ühtlustamisameti viidatud kohtupraktika ei ole asjakohane. Ühtlustamisameti osutatud kahes kohtuotsuses on esitatud nõue, et Üldkohus kinnitaks apellatsioonikoja otsust (mitte ühtlustamisameti alama astme talituse otsust) ühes punktis, milles see otsus oli soodus poolele, kes esitas Üldkohtule hagi. Üldkohus leidis seega, et nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) artikli 65 lõigetest 2 ja 3 (mille sisu on identne määruse nr 6/2002 artikli 61 lõigete 2 ja 3 omaga) tulenevalt on vastuvõetamatu nõue, millega hageja soovib üksnes sellise väite või argumentide kinnitamist, mille ta oli esitanud apellatsioonikojale kaebuse esitamisel ning millega viimane oli nõustunud (eespool punktis 15 viidatud kohtuotsused NC NICKOL, EU:T:2011:537, punkt 17, ja L112, EU:T:2012:95, punkt 32).
- 19 Määruse nr 6/2002 artikkel 61 sätestab lõikes 1, et apellatsioonikodade otsuste peale võib Üldkohtule esitada kaebuse, lõikes 2, et kaebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, määruse nr 6/2002 või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine, lõikes 3, et Üldkohus on pädev vaidlustatud otsust tühistama või seda muutma, ja lõpuks lõikes 4, et kaebusega võib ühineda iga menetluspool, kelle huve apellatsioonikoja otsus kahjustab. Viimati nimetatud lõikest nähtub *a contrario*, et selline apellatsioonikoja menetluse pool, kelle huve apellatsioonikoja otsus ei kahjusta, ei saa korrakohaselt Üldkohtule apellatsioonikoja otsuse peale kaebust esitada.
- 20 Käesoleval juhul aga ei soovi hageja oma teises nõudes, et vaidlustatud otsust, mis pealegi on hagejale ebasoodus, tervikuna või selle üht osa kinnitataks. Ta soovib, et Üldkohus teeks ise otsuse, mille apellatsioonikoda oleks pidanud tegema või saanud teha, see tähendab teeks otsuse jätta hagi rahuldamata ja kinnitaks seetõttu tühistamisosakonna 23. septembri 2010. aasta otsust. Teisisõnu palub ta, et Üldkohus kasutaks määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikes 3 talle antud apellatsioonikoja otsuse muutmise pädevust. Selline nõue on seega vastuvõetav (vt selle kohta kohtuotsus, 12.5.2010, Beifa Group vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Kirjutusvahend), T-148/08, EKL, EU:T:2010:190, punktid 40–44).

Hagiavalduse lisa A.9 teatava lehekülje arvesse võtmine

- 21 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja väidavad, et hageja esitas hagiavalduse lisa A.9 leheküljel 76 dokumendi, mida ei ole ühtlustamisametile esitatud. Nad taotleavad seetõttu, et Üldkohus ei võtaks seda dokumenti arvesse.
- 22 Sellega seoses tuleb märkida, et Üldkohtu kodukorra artikli 133 lõike 3 alusel Üldkohtule edastatud ühtlustamisameti menetlusega seotud toimiku uurimisest nähtuvalt ei ole hagiavalduse lisa A.9 leheküljel 76 esitatud dokumenti dokumentide seas, mida pooled on ühtlustamisametile esitanud. Tõesti, lisa leheküljel 75 on esitatud ärakiri teatavast 5. oktoobri 2009. aasta kirjast, mille M. F. äriühingust Blücher saatis R. G.-le äriühingust I-drain, mille hageja oli esitanud tühistamisosakonnale 2. aprillil 2010 saadetud märkuste lisas 4. Selle lisa leheküljel 76 esitatud dokumenti nimetatud märkuste lisade ega üldisemalt, poolte erinevate ühtlustamisameti menetluses esitatud dokumentide seas aga ei esine. Peale selle kinnitas hageja esindaja kohtuistungil Üldkohtu küsimusele vastates, et kõnealust lisa leheküljel 76 esitatud dokumenti ei ole ühtlustamisameti menetluse käigus esitatud.
- 23 Tuleb aga meenutada, et Üldkohtule esitatud hagi eesmärk on ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste seaduslikkuse kontrollimine määruse nr 6/2002 artikli 61 tähenduses, mistõttu ei ole Üldkohtu ülesanne faktilisi asjaolusid esimest korda selles kohtus esitatud dokumente silmas pidades uuesti analüüsida.

- 24 Seega tuleb jätta läbi vaatamata hagiavalduse lisa A.9 leheküljel 76 esitatud dokument, ilma et oleks vaja selle tõendusjõudu kontrollida (vt selle kohta kohtuotsus Grupo Promer Mon Graphic vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (Ümmarguse reklaameseme kujutis) (T-9/07, EU:T:2010:96), punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

Menetlusse astuja teise nõude vastuvõetavus

- 25 Ühtlustamisamet osutas oma märkuses menetlusse astuja taotluse kohta kõrvaldada hageja poolt kodukorra artikli 135 lõike 3 alusel esitatud 30. septembri 2013. aasta avaldus toimikust muu hulgas menetlusse astuja teise nõude vastuvõetamatusele. Tema sõnul on menetlusse astuja nõue vaidlustatud otsus tühistada vastuvõetamatu, kuna tegemist on otsusega, millega on talle antud õigus. Oma argumentide põhjenduseks osutab ta 16. detsembri 2008. aasta kohtuotsusele Budějovický Budvar vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Anheuser-Busch (BUD) (T-225/06, T-255/06, T-257/06 ja T-309/06, EKL, EU:T:2008:574, punktid 150 ja 151).
- 26 Kuigi ühtlustamisamet ei saa esitada menetlusse astuja teise nõude vastuvõetamatuse väidet oma märkustes menetlusse astuja taotluse kohta kõrvaldada kodukorra artikli 135 lõike 3 alusel esitatud avaldus toimikust, tuleb seda siiski uurida, kuna tegemist võib-olla küsimusega, mida Üldkohus võib uurida omal algatusel.
- 27 Sellega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et kodukorra artikli 134 lõike 3 kohaselt võib sama artikli lõikes 1 märgitud menetlusse astuja (siinkohal viidatakse apellatsioonimenetluses lisaks hagejale osalenud pooltele) oma vastuses nõuda apellatsioonikoja otsuse tühistamist või muutmist punktides, mida hagiavalduses ei ole esitatud, ning esitada väiteid, mida hagiavalduses ei ole esitatud.
- 28 Seejärel tuleb asjakohasuse puudumise tõttu lükata tagasi viide eespool punktis 25 viidatud kohtuotsusele BUD (EU:T:2008:574, punktid 150 ja 151). Nimetatud kohtuotsuses lükkas Üldkohus tagasi teatavad selles asjas menetlusse astuja esitatud argumendid, märkides, et „eeldusega, et [asjaomast] argumenti saab käsitada kodukorra artikli 134 lõike 2 kohase sõltumatu väitena, tuleb märkida, et see väide ei ole kooskõlas menetlusse astuja enda nõuetega, [...] [kuivõrd viimane] ei ole [...] kodukorra artikli 134 lõike 3 alusel [selles asjas apellatsioonikoja tehtud otsuse] tühistamist või muutmist nõudnud” (eespool punktis 25 viidatud kohtuotsus BUD, EU:T:2008:574, punktid 150 ja 151). Käesoleval juhul aga on menetlusse astuja vaidlustatud otsuse tühistamist just nõudnud.
- 29 Mis puutub ühtlustamisameti argumenti, et vaidlustatud otsus „annab õiguse” menetlusse astujale, siis tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt tuleb apellatsioonikoja otsust pidada apellatsioonikoja menetluses osaleva poole huvide kohaseks, kui selle otsusega rahuldatakse selle poole taotlus, nõustudes mõne osaga selle poole argumentidest, isegi kui apellatsioonikoda jätab hindamata või lükkab tagasi sama poole esitatud muud põhjendused või argumendid (vt kohtuotsus, 14.12.2011, Völkl vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EKL, EU:T:2011:739, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika). Ühtlustamisameti apellatsioonikoja otsust tuleb seevastu pidada menetluspoole huve kahjustavaks määruse nr 6/2002 artikli 61 lõike 4 tähenduses, kui sellega tehakse selle poole poolt ühtlustamisametile esitatud taotluse suhtes ebasoodus otsus (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus VÖLKL, EU:T:2011:739, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 30 Käesoleval juhul tuvastas tühistamisosakond, et hageja kehtetuks tunnistamise taotlus on vaidlustatud ühenduse disainilahenduse sisuliselt väidetava uudsuse ja eristatavuse puudumise tõttu põhjendatud. Seejärel leidis ta, et viimati nimetatud disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 lõike 2 tähenduses identne teatava varasema disainilahendusega, nimelt sellega, mis kujutab eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud resti.

- 31 Menetlusse astuja on nii tühistamisosakonnas – oma 22. juuni 2010. aasta märkustes, esitatud vastuseks eespool punktis 22 nimetatud hageja 2. aprilli 2010. aasta märkustele – kui ka apellatsioonikojas (vt vaidlustatud otsuse punktis 14 esitatud menetlusse astuja argumentide kokkuvõte, eelkõige vaidlustatud otsuse lehekülgedel 9–13 olev alajaotus „Tühistamisosakonna poolne mittenõuetekohane dokumendi D1 arvesse võtmine selle kindlaks tegemiseks, kas vaidlustatud disainilahendus on uudne ja eristatav”) muu hulgas väitnud, et eespool punktis 5 esitatud illustratsioon, mis on kujutatud ka tühistamisosakonna otsuse punktis 8, ei kujuta dušisifooni, vaid üksnes võret, mida saab äraoolurennis kasutada.
- 32 Seega on menetlusse astuja väitnud, et eespool punktis 5 esitatud illustratsioon ja Blücheri kataloogides esitatud tooted üldisemalt on vaidlustatud disainilahendust sisaldavatest toodetest täiesti erinevad. Menetlusse astuja sõnul peaks see kaasa tooma selle, et nende toodetega ei saa vaidlustatud disainilahenduse uudsuse ja eristatavuse üle hindamisel arvestada.
- 33 Apellatsioonikoda selle argumendiga ei nõustunud. Vastupidi, nagu menetlusse astuja õigesti märkis, leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 31, et „varasem disainilahendus koosneb lihtsast riskülikukujulisest dušisifoonist”. Nii lükkas ta küll kaudselt, aga selgesti tagasi menetlusse astuja argumendi, mille kohaselt on pigem tegemist äraoolurenni võrega. Nimetatud argumendi tagasilükkamine tähendas paratamatult menetlusse astuja selle argumendi tagasilükkamist, mille kohaselt Blücheri kataloogides esitatud disainilahendusi ei saa vaidlustatud disainilahenduse uudsuse ja eristatavuse hindamisel arvesse võtta.
- 34 Kuigi apellatsioonikoda tõepoolest tühistamisosakonna otsuse tühistas, tunnistades nimetatud disainilahenduse uudsuse puudumise tõttu kehtetuks, saatis ta siiski asja tühistamisosakonnale „määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktil b koostoimes [artikli 4 lõikega 1 ja artikliga 6] põhineva tühistamisaotluse lahendamiseks tagasi”, nagu nähtub vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktist 2. Eristatavust käsitlevale määruse artiklile 6 tehtud viitest nähtub, et tühistamisosakond peab pärast asja talle menetlemiseks tagasi saatmist analüüsima, kas vaidlustatud disainilahendus on eristatav. Peale selle märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punkti 36 viimases lauses sõnaselgelt, et „uus läbivaatamine peab põhinema tühistamisosakonnas esitatud asjaoludel, tõenditel ja argumentidel ning uutel asjaoludel, tõenditel ja argumentidel, mille pooled on esitanud apellatsioonikojas”, mille hulka kuuluvad seega Blücheri kataloogid, mille menetlusse astuja soovis sellest analüüsist välja jätta.
- 35 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsus on tehtud menetlusse astuja nõude kohta tema suhtes ebasoodsalt ning seetõttu tuleb seda käsitada tema huve kahjustavana määruse nr 6/2002 artikli 61 lõike 4 tähenduses. Seega saab menetlusse astuja oma teises nõudes paluda selle tühistamist ning ühtlustamisameti vastupidised argumendid tuleb tagasi lükata (vt selle kohta kohtuotsus, 17.3.2009, Laytoncrest vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Erico (TRENTON), T-171/06, EKL, EU:T:2009:70, punkt 21, ja eespool punktis 29 viidatud kohtuotsus VÖLKL, EU:T:2011:739, punkt 28).

Hageja esimese nõude põhjendatus

- 36 Hageja põhjendab oma hagi üheainsa väitega, et apellatsioonikoda on vaidlustatud disainilahenduse ja kehtetuks tunnistamise taotluse toetuseks esitatud varasemate disainilahenduste võrdlemisel rikkunud õigusnormi. Tema sõnul tegi apellatsioonikoda selle vea tulemusel eksliku järelduse, et vaidlustatud disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudne.
- 37 Nii tuleb kõigepealt teha kindlaks varasem disainilahendus, mida ühtlustamisameti talitused on kehtetuks tunnistamise taotluse analüüsimisel arvesse võtnud. Seejärel tuleb niivõrd, kuivõrd määruse nr 6/2002 artikli 4 lõike 1 tähenduses seisneb disainilahenduse kaitse toote välimuse kaitsmises ning kuivõrd määruse põhjendusest 12 nähtuvalt laieneb kaitse üksnes koostisosadele, mis on toote tavapärase kasutamise käigus nähtavad (vt selle kohta kohtuotsus, 9.9.2014, Biscuits Poult vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Banketbakkerij Merba (Küpsis), T-494/12, EKL, EU:T:2014:757, punktid 19 ja 20

ja kohtuotsus, 3.10.2014, Cezar vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Poli-Eco (Insert), T-39/13, EKL, EU:T:2014:852, punktid 40, 51 ja 52), teha kindlaks selle varasema disainilahenduse nähtavad osad. Lõpuks tuleb kontrollida, kas apellatsioonikoda on vaidlustatud disainilahenduse ja varasema disainilahenduse nähtavate osade võrdluse nõuetekohaselt läbi viinud.

38 Enne selle uurimise juurde asumist on asjakohane kõigepealt meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a kohaselt tuleb „disainilahenduse” all mõista toote või selle osa välimust, mis tuleneb eelkõige toote enese ja/või selle kaunistuste joonte, piirjoonte, värvide, kuju, struktuuri ja/või materjali omadustest.

39 Sama määruse artikli 4 lõikest 1 tuleneb lisaks, et disainilahendust kaitstakse ühenduse disainilahendusena juhul, kui see on uudne ja eristatav.

40 Määruse nr 6/2002 artiklis 5 on selle kohta märgitud järgmist:

„1. Disainilahendus loetakse uudseks, kui identset disainilahendust ei ole tehtud avalikkusele kättesaadavaks:

[...]

b) ühenduse registreeritud disainilahenduse puhul enne kuupäeva, mil esitati selle disainilahenduse registreerimise taotlus, millele kaitset taotletakse, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva.

2. Disainilahendused loetakse identseks, kui nende omadused erinevad vaid ebaoluliste üksikasjade poolest.”

41 Määruse nr 6/2002 artikli 5 lõike 2 kohaselt loetakse disainilahendused identseks, kui nende tunnusjooned erinevad vaid ebaoluliste üksikasjade poolest, see tähendab selliste üksikasjade poolest, mida otsekohe ei märgata ja mis ei tingi seega isegi minimaalseid erinevusi nende disainilahenduste vahel. Seevastu tuleb disainilahenduse uudsuse hindamiseks anda hinnang sellele, kas vastandatud disainilahenduste vahel on erinevusi, mis ei ole ebaolulised, isegi kui need on minimaalsed (kohtuotsus, 6.6.2013, Kastenholz vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Qwatchme (Kella numbrilauad), T-68/11, EKL, EU:T:2013:298, punkt 37).

42 Samuti tuleb resümeerida, mida tühistamisosakonna otsuses ja vaidlustatud otsuses tuvastati.

43 Tühistamisosakond leidis otsuse punktis 15, et vaidlustatud disainilahendus kujutab „dušisifooni (*shower drain*)”, mis koosneb duši restist, äravoolu reservuaarist ja sifoonist. Ta lisas sellega seoses, et: „äravoolu reservuaar ja sifoon on paigaldatud resti alumisele küljele”.

44 Vaidlustatud disainilahenduse eespool punktis 1 esitatud kujutist vasakult paremale uurides saab nentida, et esimene joonis kujutab resti koos selle all oleva äravoolu reservuaariga (kuhu suunas vesi voolab) ning viimase keskel sifooni ühendust; teine joonis kujutab äravoolu reservuaari alumist külge ning selle keskel sifooni ühendust, ning kolmas joonis kujutab resti pealmist külge.

45 Tühistamisosakond märkis otsuse punktis 16, et „tavapärase kasutamise käigus, see tähendab siis, kui dušš töötab, on rest põrandasse integreeritud ning äravoolu reservuaar ja sifoon ei ole siis nähtavad”. Selle kaalutluse põhjal järeldas ta otsuse punktis 19, et „vaidlustatud disainilahenduse ainus nähtav omadus on resti pealne pool”. Kuna tema sõnul on vaidlustatud disainilahenduse see nähtav omadus identne „D1-l nähtava omadusega”, siis järeldas ta, et vaidlustatud disainilahendus ei ole uudne.

- 46 Apellatsioonikoja esitatud kaebuses väitis menetlusse astuja eelkõige, et tühistamisosakond eksis, kui leidis, et illustratsiooni põhjal on katterest ainus vaidlustatud disainilahendusega hõlmatud toote nähtav osa. Tema sõnul on resti ääred ning kahes pikiääres olevad pilud samuti nähtavad. Seetõttu ei võrrelnud tühistamisosakond vaidlustatud disainilahenduse kõiki asjakohaseid omadusi „D1-l nähtavate omadustega”, mistõttu tühistamisosakonna otsus, mille kohaselt disainilahendusel puudub uudsus, on ekslik.
- 47 Vaidlustatud otsuse tähelepanelikul lugemisel on mõnevõrra kahemõttelisest väljendusviisist hoolimata võimalik aru saada, et apellatsioonikoda nõustus argumendiga, mille kohaselt katteresti pealmine külg ei ole ainus pärast vaidlustatud disainilahendust sisaldava „dušisifooni” (*shower drain*) paigaldamist nähtavaks jääv osa. Apellatsioonikoda märgib otsuse punktis 31 nimelt, et „vaidlustatud disainilahendus koosneb riskülikukujulisest katterestist, aga ka selle pikiäärtes olevatest piludest ning dušisifooni välimistest peenikestest äärtest, mis kõik on tavapärase kasutamise käigus näha”.
- 48 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlustatud disainilahendust sisaldav toode koosneb, nagu tühistamisosakond oli õigesti tuvastanud, katterestist, äravoolu reservuaarist ja dušisifooni ühendusest. Täpsemini, dušivesi voolab reservuaari suunas ning sifooni kaudu juhitakse kanalisatsiooni. Reservuaari katab katterest, mille eripära on see, et ta on monoliitne, see tähendab tema pinnal ei ole avasid, mis võimaldavad veel reservuaari poole voolata. Vesi voolab reservuaari suunas kahe pilu kaudu mõlemal pool resti pikiäärt.
- 49 Pärast vaidlustatud disainilahendust sisaldava „dušisifooni (*shower drain*)” paigaldamist, see tähendab selle integreerimist duši põrandasse, on nähtav mitte üksnes resti pealmine külg, vaid nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 31 õigesti nentis, ka kaks pikiäärtes olevat pilu ning äravoolu reservuaari serva ülemine osa. Nähtavasti viitab apellatsioonikoda sellele viimati nimetatud osale, kui ta osutab „dušisifooni (*shower drain*)” „välimistele peentele äärtele”. Muu hulgas nimetatud kaalutlused õigustavad järeldust, et vaidlustatud otsuse punkti 31 eespool punktis 47 viidatud lauset tuleb mõista nii, et apellatsioonikoja nagu ka menetlusse astuja arvates on vaidlustatud disainilahendust sisaldava dušisifooni (*shower drain*) „tavapärase kasutamise käigus”, see tähendab pärast selle paigaldamist, nähtavad osad mitte üksnes katteresti pealmine külg, vaid selle toote ka muud eelnimetatud osad.
- 50 Eelnimetatud kaalutlusi arvestades tuleb asuda hageja ainsa väite analüüsimise juurde.
- 51 Hageja ei esita hagi argumente, mis võiks eespool punktides 47–49 esitatud kaalutlusi ümber lükata. Pigem vaidleb ta vastu apellatsioonikoja läbiviidud vaidlustatud disainilahenduse ja „varasema disainilahenduse” võrdlemisel vaidlustatud otsuse punktis 31 kasutatud sõnadele. Tema sõnul näitab vaidlustatud otsuse nimetatud punkt, et apellatsioonikoda on tühistamisosakonna otsuse punkti 19 väärtalt tõlgendanud.
- 52 Hageja märgib, et tühistamisosakond kasutas oma otsuses lühendit „D1”, et viidata kõigile Blücheri kataloogide väljavõtetele, mis oli toimikule lisatud, mitte üksnes eespool punktis 5 esitatud illustratsioonile, mis on esitatud ka tühistamisosakonna otsuse punktis 8. Kõnealune illustratsioon on tühistamisosakonna otsuses nimetatud dokumendi „D1” vaid üks osa. Pealegi ei ole hageja sõnul tühistamisosakonna otsuse punktis 8 esitatud järeldus täiesti õige, kuna nimetatud illustratsioonil ei ole kujutatud „äravoolurenni”, vaid üksnes äravoolurenni „aukudeta võre”. Hageja selgitab, et väljendi „aukudeta võre” all tuleb mõista võret, mis on paigutatud põrandasse paigaldatud äravoolu reservuaarile. Sellel võrel ei ole horisontaalsel pinnal mulgustusi, mistõttu äravoolav vedelik saab voolata välja üksnes võre pikikülgi mööda.
- 53 Hageja väidab, et eespool punktis 5 esitatud illustratsioonil kujutatud „aukudeta võre” vastab vaidlustatud disainilahenduse „aukudeta võrele”. Mõlemad toodetakse roostevabast terasest ning mõlemad on välimuselt pikergused nelinurgad. Neist ühelgi ei ole horisontaalsel pinnal mulgustusi, mistõttu äravoolav vedelik saab voolata äravoolu reservuaari suunas ära üksnes selle äärte kaudu.

Hageja täpsustab selles osas, et kõnealuse illustratsiooni keskel kujutatud restis oleva nähtava augu ainus funktsioon on võimaldada äravooluava võre eemaldamist puhastamise eesmärgil. Ta jäeldab sellest, et eelnimetatud kujutisel ei ole näha midagi enam ega vähem kui riskülikukujuline katterest, teisisõnu Taani ettevõtjalt Blücher aastast 1998 pärinev „aukudeta võre”, mille tüübinimetus on „Spaltröst” (saksa keeles) või „Spalterist” (taani keeles), mis tähendab „piludega võre”.

- 54 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga, kuna selle punktis 31 on märgitud, et „varasem disainilahendus (D1) koosneb lihtsast riskülikukujulisest dušisifoonist [(*shower drain*)], millel on katterest ja auk”. On aga üldteada asjaolu, et duši äravoolusüsteem ei koosne üksnes katterestist, mille mõte on, nagu nimetuski näitab, midagi katta, milleks käesoleval juhul on duši äravoolusüsteem või äravooluava. Tema sõnul ei ole apellatsioonikoda seega arvestanud asjaoluga, et eespool punktis 5 esitatud illustratsioon kujutab üksnes katteresti välimust, mitte aga duši äravoolusüsteemi – milles seisneb varasem Blücheri kataloogides esitatud disainilahendus – tavapärase kasutamise käigus nähtavat terviklikku välimust.
- 55 Nii väidab hageja, et vaidlustatud otsuse punktides 7 ja 31 nähtuvalt on apellatsioonikoda ekslikult võrrelnud vaidlustatud disainilahenduse tavapärase kasutamise käigus nähtavat välimust üksnes eespool punktis 5 esitatud illustratsioonil esitatud katterestiga. Hageja poolt ühtlustamisametis esitatud Blücheri kataloogide kontekstist saab aga jäeldada, et sellel kujutisel näha olev „aukudeta võre” peaks olema paigutatud äravooluava pikiäärte vahele ning et põrandapind, mis ümbritseb äravooluava, selle pikiäärte välimisi ääri ning nende vahele paigutatud „aukudeta võret”, on nendega samal kõrgusel. See kehtib ka vaidlustatud disainilahenduse kohta.
- 56 Peale selle nähtub Blücheri kataloogide kontekstist, et eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katterest nagu ka muud tüüpi katterestid on mõeldud selleks, et need paigutada põrandasse paigaldatud äravooluava pikiäärte vahele. Äravooluava ise on kujutatud kõnealuste kataloogide esimesel ja viimasel leheküljel selle erinevusega, et kõnealusel kujutisel on sellel pinnamulgustustega võre.
- 57 Hageja sõnul on juhul, kui eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud rest on paigutatud äravooluavale nagu need, mida on kujutatud Blücheri kataloogides, vastaval duši äravooluseadmel tavapärase kasutamise käigus välimus, mis ei hõlma üksnes katteresti, vaid ka, vastupidi apellatsioonikoja jäeldusele, selle resti ääri, kaht pilu mõlemal pool resti pikiäärt ning äravooluava välimist peent äärt.
- 58 Hageja väidab seetõttu, et apellatsioonikoda põhjendas vaidlustatud otsust väärade põhjendustega ning asjaomaste disainilahenduste eksliku võrdlusega.
- 59 Sellega seoses tuleb meenutada, et nagu eespool punktides 45–47 esitatud kaalutlustest nähtub, leidis apellatsioonikoda õigesti, et pärast vaidlustatud disainilahendusel kujutatud dušisifooni (*shower drain*) paigaldamist ei ole katteresti horisontaalne pind selle ainus näha jääv osa. Tühistamisosakond, kes tegi oma otsuse punktis 16 vastupidise jäelduse, tegi seega vea, mida apellatsioonikojal tuli parandada.
- 60 Apellatsioonikoda ei teinud vaidlustatud otsuses tuvastatud veast aga õigeid jäeldusi.
- 61 Vastab tõele, et tühistamisosakond eksis, kui võrdles vaidlustatud disainilahendust sisaldavat ainsat katteresti selle uudsuse hindamiseks üksnes eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katterestiga. Siiski ei tähenda see, et on võimalik hinnata vaidlustatud disainilahenduse uudsust, võrreldes kõiki selle osi, mis jäävad pärast paigaldamist nähtavaks, ainult kõnealuse illustratsiooni keskel esitatud restiga. See tähendab aga tegelikult ühelt poolt (vaidlustatud disainilahendusega kujutatud) duši äravooluseadme kõigi osade ja teiselt poolt varasema duši äravoolusüsteemi ühe osa võrdlemist.

- 62 Siinkohal ei ole vaja teha kindlaks, kas, nagu väidab hageja (vt eespool punkt 54), on üldteada asjaolu, et duši äravoolusüsteem ei koosne üksnes katterestist. Piisab, kui nentida, et igal juhul saab ühtlustamisametis poolte esitatud asjaolude uurimise tulemusel teha üksnes järelduse, et eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel esitatud katterest on vedelike äravooluseadme üksnes üks osa ning seetõttu tuli vaidlustatud disainilahenduse uudsuse hindamisel omavahel võrrelda pärast viimase paigaldamist näha olevaid omadusi ning pärast varasema disainilahenduse paigaldamist näha olevaid omadusi, mille hulka kuulub ka eelnimetatud katterest.
- 63 Esiteks eelnes hageja poolt väljavõtete kujul esitatud Blücheri kataloogides kujutatud eespool punktis 5 esitatud illustratsioonile alapealkiri „Roste für Rinnen und Aufsatzstücke”, mis tähendab „Rennide ja pealmiste osade võred”. Seega on kindel, et nimetatud illustratsiooni keskel olev rest on vaid katterest, mis täidab vedelike äravooluseadme resti ülesannet, ning see rest ei kujuta kogu asjaomast seadet.
- 64 Teiseks sisaldab samuti hageja poolt ühtlustamisametis esitatud asjaomaste kataloogide üks teine lehekülg (lk 21) diagrammi, mis näitab, kuidas Blücheri äriühingu pakutavaid erinevaid tooteosaid saab kombineerida nii, et panna kokku terviklik vedelike äravooluseade. Eelkõige on sellel diagrammil näha kuut liiki võresid, millest üks on mulgustusteta, mida saab paigaldada äravooluavale, mis omakorda tuleb paigaldada sifoonile. Nimetatud restid on ruudukujulised mitte pikergused, kuid on ilmne, et sama põhimõtet saab kohaldada muu kuju või mõõtmetega võredele.
- 65 Sellega seoses tuleb märkida, et diagrammil kujutatud mulgustusteta võre (katterest) kannab mudelinumbrit 697.200.200.20. Sama kataloogi leheküljelt nr 34 nähtub, et tegemist on äriühingu Blücher pakutava katteresti seeria „Spaltrost” ühe ruudukujulise variandiga. Samas seerias on muid mudeleid (numbrid 697.200.075.99, 697.200.150.99 ja 697.200.200.99), millel on sama välimus (see tähendab, neil puuduvad horisontaalsel pinnal mulgustused), kuid mis on pikergused. Peale selle sisaldas kõnealune lehekülg nende mudelite dimensioonide kõrval sellise katteresti kujutist, mis on eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel oleva restiga identne. Nii võib nende kataloogide uurimise põhjal hõlpsasti järeldada, et kõiki võreliike (või kattereste), mida selles on kujutatud, tuleb vedelike äravooluseadme kokku panemiseks kombineerida muude äriühingu Blücher pakutavate osadega.
- 66 Kolmandaks sisaldavad hageja poolt ühtlustamisametis esitatud Blücheri kataloogide esimene ja viimane lehekülg hageja väitel äriühingu Blücher pakutava pikerguse kujuga äravooluseadme kujutisi selle erinevusega, et neil kahel kujutisel oli seadmetel horisontaalsel pinnal mulgustatud katterest (võre).
- 67 Neljandaks tuleb samuti märkida, et ühtlustamisameti tühistamisosakonnas 2. aprilli 2010 hageja esitatud avalduste lõigetest 15 ja 16 nähtub selgesti, et Blücheri kataloogides kujutatud mulgustamata katterestid, sealhulgas eespool punktis 5 kujutatud illustratsiooni keskel olev rest on vaid vedelike äravooluseadme üks osa ning üksi need asjaomast seadet ei moodusta.
- 68 Viiendaks tuleb märkida, et menetlusse astuja ei ole ühtlustamisameti talitustes ka vaidlustanud asjaolu, et äriühingu Blücher pakutavat katteresti „Spaltrost” tuleb kasutada vedelike äravooluseadme ühe osana. Vastupidi, menetlusse astuja esitas 27. juunil 2010 tühistamisosakonnale esitatud avalduse lisas 11 äriühingu Blücher ühe teise kataloogi väljavõtteid, mis sisaldasid sellise katteresti kujutist nagu see, mis on kujutatud eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel, mis on paigutatud äravooluavale, mille all on äravoolusifoon. Ta osutab sellele asjaolule ka oma vastuses.
- 69 Vastab tõele, et menetlusse astuja esitas nimetatud dokumendi selle argumendi toetuseks – korratud ka Üldkohtus –, mille kohaselt äriühingu Blücher kõnealune katterest ning vedelike äravooluseadmed, millel seda saab kasutada, ei ole mõeldud kasutamiseks duširuumis, vaid tööstuslikult. Menetlusse astuja poolt ühtlustamisametis esitatud kataloogi väljavõtetes asjaomase kujutisega samal leheküljel esitatud tekstist nähtub selgesti, et tegemist on toiduainetetööstuses kasutatava vedelike äravooluseadmega.

- 70 Siiski ei muuda see asjaolu, et selgesti ei ole nimetatud kujutisest nähtuvalt eespool punktis 5 kujutatud illustratsiooni keskel esitatud katterest üksi vedelike äravooluseade (või dušisifoon, nagu näib olevat arvanud apellatsioonikoda), vaid tegemist on selle seadme üksnes ühe osaga. Sellest tulenevalt eksis apellatsioonikoda, kui asus vaidlustatud disainilahenduse uudsuse hindamiseks võrdlema asjaomase disainilahenduse ja ainult selle resti pärast paigaldamist nähtavaid tunnuseid.
- 71 Ühtlustamisameti ja menetlusse astuja argumendid ei lükka neid kaalutlusi ümber.
- 72 Ühtlustamisamet tugineb 22. juuni 2010. aasta kohtuotsusele Shenzhen Taide *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Bosch Security Systems (Sideseadmed) (T-153/08, EKL, EU:T:2010:248, punktid 23 ja 24). Tema sõnul nähtub sellest kohtuotsusest, et kuna määruse nr 6/2002 artikli 6 lõige 1 viitab asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje erinevusele, siis ei tohi ühenduse disainilahenduse eristatavust uurida mitmesuguste varasemate disainilahenduste spetsiifiliste üksikasjade põhjal. Seega tuleb võrrelda ühelt poolt vaidlustatud ühenduse disainilahendusest jäävat üldmuljet ja teiselt poolt üldmuljet, mis jääb igast varasemast disainilahendusest, millele kehtetuks tunnistamise taotleja võib õiguspäraselt tugineda.
- 73 Ühtlustamisamet väidab, et selle kohtuotsuse põhjendus, mis puudutab disainilahenduse eristatavust, on *a fortiori* laiendatav uudsuse uurimisele. Seetõttu ei saa mitme varasema disainilahenduse omadusi kokku kombineerides seada kahtluse alla hilisema disainilahenduse uudsust.
- 74 Nimetatud argument tuleb tagasi lükata, kuna see põhineb vääral arusaamal hageja argumendist. Tegelikult ei heida viimane apellatsioonikojale ette mitmesugustest varasematest disainilahendustest spetsiifiliste üksikasjade väljatoomist, et võrrelda neid vaidlustatud disainilahendusega, vaid seda, et võrdles vaidlustatud disainilahenduseks olevat kogu dušisifooni (*shower drain*), kehtetuks tunnistamise taotluse toetuseks esitatud äriühingu Blücher pakutava vedelike äravooluseadme, üksnes ühe osaga mitte selle tervikuna.
- 75 Ühtlustamisamet väidab ka seda, et hageja ei ole tõendanud vaidlustatud disainilahendusest varasema sellise disainilahenduse olemasolu, millel on kõik selle omadused. Tema sõnul põhinevad hageja argumendid kahe erineva disainilahenduse kombinatsioonil. Olgugi et need on avalikkusele kättesaadavaks tehtud samades kataloogides (Blücheri kataloogid), ei ole need kaks disainilahendust kujutatud koos. Ta leiab, et isegi kui eeldada, et Blücheri kataloogid kujutavad endast üht kättesaadavaks tegemist määruse nr 6/2002 artikli 5 lõike 1 tähenduses, tuleb iga selles esitatud disainilahendust võrrelda vaidlustatud disainilahendusega iseseisvalt.
- 76 Nimetatud argument põhineb eeldusel, et ühtki kujutist eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud resti kohta, mis on paigutatud piklikku äravooluavasse ja moodustab nii tervikliku vedelike äravooluseadme, ei ole ühtlustamisametile esitatud. Tegelikult eelneb ühtlustamisameti vastuses sellele argumendile teine argument, millega soovitakse õigesti näidata (vt eespool punktid 22 ja 23), et hagiavalduse lisa A.9 leheküljel 76 esitatud dokumenti ei tohi arvesse võtta. Eespool punktist 68 aga nähtub, et eeldus, millel ühtlustamisameti käesolev argument põhineb, on väär, millest piisab selle argumendi tagasi lükkamiseks.
- 77 Igal juhul tuleb märkida, et üldisemalt tuleb juhul, kui disainilahendus koosneb mitmest koostisosast, leida, et see on tehtud määruse nr 6/2002 artikli 5 lõike 1 tähenduses avalikkusele kättesaadavaks, kui kõik koostisosad on tehtud avalikkusele kättesaadavaks ning on selgesti märgitud, et need koostisosad on mõeldud olema omavahel kombinatsioonis, et moodustada teatav toode, mis võimaldab nii selle disainilahenduse kuju ja omadusi kindlaks teha.
- 78 Teisisõnu ei saa väita, et disainilahendus on määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudne, kui see koosneb üksnes juba avalikkusele kättesaadavaks tehtud disainilahenduste kombinatsioonist ning nende kohta on juba märgitud, et need on mõeldud koos kasutamiseks.

- 79 Käesoleval juhul tähendab see, et kuna eespool punktides 63–67 nimetatud põhjustel nähtub Blücheri kataloogidest selgesti, et eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katterest on mõeldud selleks, et seda kombineerida äriühingu Blücher pakutavate ja samuti neis kataloogides esitatud äravooluavade ja sifoonidega selleks, et need moodustaksid tervikliku vedelike äravooluseadme, siis pidi ühtlustamisamet vaidlustatud disainilahenduse uudsuse hindamiseks seda hindama eelkõige kõnealusest katterestist koosneva vedelike äravoolusüsteemiga, kombineerituna muude äriühingu Blücher pakutavate vedelike äravooluseadme osadega, seda hoolimata asjaolust, et sellise kombinatsiooni kohta kõnealustes kataloogides kujutis puudus.
- 80 Ühtlustamisamet väidab veel, et augu olemasolu eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katterestis kujutab endast täiendavat erisust selle resti ja vaidlustatud disainilahenduse vahel, seda isegi hoolimata asjaolust, et apellatsioonikoda ei ole seda erinevust välja toonud.
- 81 Ka see argument tuleb tagasi lükata. Esiteks ei ole võimalik lükata tagasi hageja argumenti, mille kohaselt vaidlustatud otsuses on tehtud viga, viidates asjaolule, mida selles otsuses ei ole välja toodud. Teiseks ja ennekõike seisneb apellatsioonikoja tehtud viga hageja argumendi kohaselt – mida Üldkohus peab põhjendatuks – selles, et apellatsioonikoda võrdles (dušisifooni) terviklikku seadet, milles vaidlustatud disainilahendus sisaldub, varasema disainilahenduse üksnes ühe koostisosaga. Teisisõnu seisneb viga sellel võrdlemisel aluseks võetava varasema disainilahenduse identifitseerimises kui sellises, mitte – nagu näib ühtlustamisamet oma argumendis väitvat – viimati nimetatud disainilahenduse omadustes.
- 82 Menetlusse astuja väidab omalt poolt, et kuna hageja väitis ühtlustamisametis esimese võimalusena, et vaidlustatud disainilahendusel puudub ainuüksi eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud resti arvestades uudsus, siis on mõisteta, et nii tühistamisosakond kui apellatsioonikoda põhjendasid oma otsust kõnealuse disainilahenduse võrdlemisega ainult selle restiga.
- 83 Ka see argument tuleb tagasi lükata. Tuleb meenutada, et hageja esitas tühistamisosakonnas oma väite põhjenduseks, et vaidlustatud disainilahendusel puudub uudsus ja eristatavus, mitu asjaolu. Tühistamisosakond, kes leidis, et ainus pärast paigaldamist nähtav vaidlustatud disainilahenduse osa on selle katterest ning see on identne restiga, mis on kujutatud eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel, rahuldab ainuüksi sel alusel kehtetuks tunnistamise taotluse. Seetõttu ei viinud ta läbi vaidlustatud disainilahenduse võrdlust muude disainilahendustega, mis olid hageja dokumentides esitatud.
- 84 Kuna aga apellatsioonikoda leidis õigesti, et ka muud vaidlustatud disainilahendusega kujutatud dušisifooni osad jäävad pärast paigaldamist nähtavaks, siis ei võrrelnud ta, nagu juba märgitud, seda disainilahendust üksnes eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katterestiga. Vaidlustatud disainilahenduse uudsuse hindamiseks pidi ta seega kontrollima, kas esineb erinevusi, mis ei ole ebaolulised, kõigi selle disainilahenduse nähtavate omaduste ja kõigi osutatud varasema disainilahenduse nähtavate omaduste vahel, piirdumata seejuures üksnes varasema disainilahenduse üheks osaks oleva katterestiga.
- 85 Menetlusse astuja väidab samuti, et kuigi hageja väitis apellatsioonikojas, et ainult eespool punktis 5 esitatud illustratsioonil kujutatud katteresti on võimalik paigaldada piklikule ristkülikukujulisele äravooluavale nii, et pärast paigaldamist jääb äär näha, ei ole ta neid väiteid tõenditega põhistanud, kuna Blücheri kataloogides sellise paigalduse kohta illustratsioon puudub. Sellega seoses tuleb menetlusse astuja meelde, et hagiavalduse lisa A.9 leheküljel 76 esitatud dokument, mis sisaldab kõnealuse katteresti kujutist paigaldatuna pikerguse kujuga äravooluavale, ei ole ühtlustamisametis esitatud ning seda ei saa arvesse võtta.
- 86 Siiski ei saa eespool punktides 63–70 juba märgitud põhjustel nende argumentidega nõustuda.
- 87 Sellest tulenevalt on hagi ainus väide põhjendatud.

- 88 Nagu aga eespool punktis 20 juba märgitud, soovib hageja oma teise nõudega sisuliselt vaidlustatud otsuse muutmist nii, et apellatsioonikojale menetlusse astuja esitatud kaebus jäetakse rahuldamata ning kinnitatakse, vajaduse korral pärast põhjendustes paranduste tegemist, tühistamisosakonna otsust, millega rahuldati kehtetuks tunnistamise taotlus. Seetõttu tuleb teha kindlaks, kuidas tuleb lahendada hageja esitatud vaidlustatud otsuse muutmise nõue.

Hageja teise nõude põhjendus

- 89 Tuleb märkida, et Üldkohtu teostatav kontroll seisneb määruse nr 6/2002 artikli 61 kohaselt ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimises ja ta võib hagi esemeks oleva otsuse tühistada või seda muuta üksnes juhul, kui selle vastuvõtmise hetkel kehtis selle suhtes üks määruse artikli 61 lõikes 2 nimetatud tühistamis- või muutmisalustest. Järelikult ei anna Üldkohtu õigus muuta vaidlustatud otsust talle pädevust asendada apellatsioonikoja põhjendus enda omaga ega ka viia läbi hindamist, mille kohta see koda ei ole veel seisukohta võtnud. Muutmispädevuse teostamine peab seega üldjuhul piirduma olukordadega, milles Üldkohtul on pärast apellatsioonikoja antud hinnangu kontrollimist võimalik tuvastatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel otsustada, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema (vt analoogia alusel kohtuotsus, 5.7.2011, Edwin vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-263/09 P, EKL, EU:C:2011:452, punktid 71 ja 72).
- 90 Käesoleval juhul vastab tõele, et vaidlustatud disainilahenduse uudsuse küsimust uurisid nii tühistamisosakond kui ka apellatsioonikoda. Siiski on juba märgitud, et ühtlustamisameti nende talituste teostatud mõlemal uurimisel on tehtud vigu: tühistamisosakond leidis ekslikult, et pärast vaidlustatud disainilahendust sisaldava dušisifooni paigaldamist jääb sellest näha üksnes katterest. Seega võrdles ta nimetatud resti sellega, mis on kujutatud eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud restiga, ilma et ta oleks võtnud arvesse muid hageja poolt tema menetluses esitatud tõendeid. Apellatsioonikoda omalt poolt tegi tühistamisosakonna tehtud vea õigesti kindlaks, kuid selle asemel, et võrrelda vaidlustatud disainilahendusega kujutatava dušisifooni pärast paigaldamist nähtavaid osi muude hageja osutatud disainilahenduste – sealhulgas selle disainilahenduse, mille üks osa on nimetatud illustratsiooni keskel kujutatud katterest – nähtavate osadega, piirdus apellatsioonikoda ekslikult lihtsa võrdlusega vaidlustatud disainilahenduse ja selle resti vahel.
- 91 Sellest tuleneb, et vaidlustatud disainilahenduse uudsuse uurimine hageja osutatud varasemate disainilahenduste suhtes ei ole olnud täielik. Seetõttu tähendaks vaidlustatud disainilahenduse uudsuse hindamine seoses kõigi hageja poolt ühtlustamisameti talitustes esitatud tõenditega Üldkohtu poolt sisuliselt ühtlustamisameti haldus- ja uurimisülesannete täitmist ning oleks seetõttu vastuolus institutsionaalse tasakaaluga, millele ühtlustamisameti ja Üldkohtu pädevuste jagamise põhimõte tugineb. Sellest tulenevalt on vaidlustatud otsuse tühistamisega hageja huvid piisavalt kaitstud (vt selle kohta eespool punktis 20 viidatud kohtuotsus Kirjutusvahend, EU:T:2010:190, punkt 133; vt selle kohta ja analoogia alusel ka eespool punktis 29 viidatud kohtuotsus VÖLKL, EU:T:2011:739, punkt 121 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 92 Seega tuleb hageja teine nõue jätta rahuldamata.

Menetlusse astuja teise nõude põhjendus

- 93 Nagu eespool märgitud, palub menetlusse astuja oma teises nõudes vaidlustatud otsuse tühistamist alusel, mis erineb hageja esitatud põhjendustest. Seda nõuet põhjendab ta väitega, et apellatsioonikoda rikkus sisulisi õigusnorme, kui järeldas vaidlustatud otsuse punktis 31, et eespool punktis 5 esitatud illustratsioon teeb avalikkusele kättesaadavaks väga lihtsa riskülikukujulise dušisifooni, mis koosneb auguga katterestist. Tema sõnul on see järeldus vastuolus väidetega, mille pooled ühtlustamisameti menetluses esitasid, ning see ei ole põhjendatud, mistõttu ei ole vaidlustatud otsus piisavalt arusaadav.

- 94 Menetlusse astuja selgitab seejuures, et eespool punktis 5 esitatud illustratsioon kujutab üksnes võresid, mida saab kasutada vedelike äravoolurennis. Nende seas on nimetatud illustratsiooni keskel kujutatud resti, mille horisontaalne pind on mulgustusteta ja see võimaldab vedeliku äravoolu üksnes selle äärtel olevate pilude kaudu.
- 95 Menetlusse astuja väidab siiski, et tema enda poolt ühtlustamisameti talitustele esitatud Blücheri kataloogide väljavõtetest nähtuvalt oli see katterest mõeldud tööstuslikuks kasutamiseks mitte aga kasutamiseks dušisifooni osana olmpesuruumis. Eelkõige puudub nimetatud kataloogis oleval resti kujutisel väike furgoonauto kujutis, mis, nagu selgitatud sama kataloogi ühel teisel leheküljel, tähendab, et see toode on mõeldud tööstuslikuks kasutuseks.
- 96 Hageja ei ole neile väidetele apellatsioonikojas põhjendatult viisil vastu vaieldud. Ta eitas üksnes seda, pealegi ekslikult, et nimetatud asjaolu avaldab tagajärgi tema kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse suhtes. Seetõttu ei ole vaidlustatud otsus, milles tuvastati, et kõnealune toode on dušisifoon, põhjendatud ega arusaadav.
- 97 Kodukorra artikli 135 lõike 3 alusel esitatud hageja avalduses märgib ta, et „menetlusse astuja väitele ei saa omistada mingitki kaalu”, kuna „ennekõike on vaja vastata küsimusele, kas apellatsioonikojal oli alust järeldada, et dokument „D1” ei puuduta Blücheri [kataloogi], nagu seda oli leidnud tühistamisosakonna, vaid üksnes katteresti”, mis on kujutatud eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel. Tema sõnul soovitakse menetlusse astuja väitega tegelikult ära kasutada olukorda, kus vaidlustatud otsuses on seda, mida tuleb „D1” all mõista, semantiliselt segi aetud, et vaidlustatud disainilahendust võrreldaks üksnes eespool nimetatud katterestiga. Seetõttu palub hageja lükata nimetatud väide tagasi.
- 98 Kuna menetlusse astuja põhjendab oma teist nõuet põhjendamiskohustuse rikkumisega, tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 62 kohaselt tuleb märkida ühtlustamisameti otsustes põhjused, millel need rajanevad. Kõnealusel põhjendamiskohustusel on sama ulatus kui ELTL artiklis 296 sätestatud kohustusel, mille kohaselt peab põhjendusest selgelt ja üheselt nähtuma akti vastuvõtja arutluskäik. Nimetatud kohustusel on kaks eesmärki: esiteks peab olema huvitatud isikutel oma õiguste kaitsmiseks võimalik mõista võetud meetme põhjuseid ja teiseks peab olema liidu kohtul võimalik kontrollida otsuse õiguspärasust. Siiski ei pea apellatsioonikoda esitama selgitust, mis järgiks ammendavalt ning üksikasjalikult menetluse poolte iga arutluskäiku. Põhjendus võib seega olla kaudne tingimusel, et huvitatud isikud teavad põhjusi, miks apellatsioonikoja otsus tehti, ning et pädeval kohtul on piisavalt tõendeid oma kontrolli teostamiseks (vt kohtuotsus, 25.4.2013, Bell & Ross vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – KIN (Käekella karp), T-80/10, EU:T:2013:214, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 99 Lisaks tuleb meenutada, et otsuse põhjendamise kohustus kujutab endast vorminõuet, mida tuleb eristada põhjenduste põhjendatusest, mis on seotud vaidlusaluse akti sisulise seaduslikkusega. Otsuse põhjendamine tähendab nimelt nende põhjenduste formaalselt väljendamist, millele see otsus tugineb. Kui neis põhjendustes on tehtud viga, siis mõjutab see otsuse sisulist õiguspärasust, mitte aga selle otsuse põhjendatust, mis võib olla piisav ka valede põhjenduste korral (vt eespool punktis 98 viidatud kohtuotsus Käekella karp, EU:T:2013:214, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 100 Menetlusse astuja argumentidest nähtuvalt leiab ta, et eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud eseme laad ja eelkõige küsimus, kas see on mõeldud kasutamiseks dušiosana või tööstuslikul otstarbel, vedelike äravooluava osana, on hageja kehtetuks tunnistamise taotluse üle otsustamisel asjakohane. Isegi kui eeldada, et see on nii, tuleb siiski nentida, et vaidlustatud otsus on selles osas piisavalt põhjendatud, kuna selle punktis 31 on märgitud, et tegemist on „dušisifooniga”.
- 101 Tegelikult soovib menetlusse astuja oma argumentidega seada kahtluse alla apellatsioonikoja kõnealuse järelduse õigsust. Seda võib tuletada menetlusse astuja viitest tema poolt ühtlustamisameti talitustele esitatud argumentidele ja dokumentidele, mis tõendavad, et kõnealune ese on mõeldud tööstuslikuks

otstarbeks. Sisuliselt leiab menetlusse astuja, et eespool viidatud apellatsioonikoja järeldus on väär, kuna apellatsioonikoda ei ole arvestanud ei nende argumentide ja dokumentidega ega asjaoluga, et hageja ei ole seda eitanud. Nii tuleb mõista ka menetlusse astuja argumenti, mille kohaselt vaidlustatud otsus on selles osas „arusaamatu”.

102 Enne vajaduse korral selle uurimist, kas apellatsioonikoja kõnealune järeldus on õige, tuleb aga uurida, kas see järeldus on hageja esitatud kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendatuse hindamisel asjakohane. Sellega seoses tuleb tuletada meelde, et menetlusse astuja rõhutab eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutaud toote õige kindlaks tegemise olulisust, kuna ta leiab, et kui peaks ilmnema, et see toode erineb vaidlustatud disainilahendust sisaldavast tootest (dušisifoon), siis piisab sellest asjaolust hageja esitatud kehtetuks tunnistamise taotluse tagasi lükkamiseks (vt ka eespool punktid 30–35). Seetõttu tuleb teha kindlaks, kas viimati nimetatud eeldus on õige.

103 Ainult sellisel juhul võib apellatsioonikoja hüpoteetiline eksimus varasema disainilahendusega hõlmatud toote kindlaks tegemisel õigustada tema otsuse tühistamist, mida menetlusse astuja on oma teises nõudes palunud.

104 Selles osas tuleb märkida, et ühtlustamisameti talitustes on pooled kehtetuks tunnistamise taotluse lahendamise küsimuses vaielnud selle üle, milliseks otstarbeks on asjaomased tooted – vastavalt varasemaid disainilahendusi sisaldavad tooted, millele on tuginenud hageja oma taotluse toetuseks, ja vaidlustatud disainilahendust sisaldavad tooted – mõeldud. Nii väitis menetlusse astuja oma 22. juuni 2010. aastal tühistamisosakonnale esitatud märkustes, et hageja viidatud varasemad disainilahendused, nende hulgas Blücheri kataloogides kujutatud disainilahendused, ei sea vaidlustatud disainilahenduse uudsust ja eristatavust kahtluse alla, kuna need on mõeldud kasutamiseks erisugustes toodetes, nimelt tööstusliku otstarbega vedelike äravoolurennides.

105 Oma väite põhjenduseks viitas menetlusse astuja väljavõttele Beneluxi riikide valitsuse ühisest seletuskirjast 20. juuni 2002. aasta protokoll kohtu, millega muudetakse Beneluxi ühtset disainilahenduste seadust (edaspidi „LBDM”). Selle muudatuse eesmärk oli kohandada LBDM Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiiviga 98/71/EÜ disainilahenduste õiguskaitse kohta (EÜT L 289, lk 28; ELT eriväljaanne 13/21, lk 120), mille sätted disainilahenduse uudsuse ja eristatavuse kohta on sisuliselt identses sõnastuses määruse nr 6/2002 vastavate sätetega.

106 Nimetatud seletuskirja väljavõttes, millele menetlusse astuja viitab, on märgitud:

„Praegu kaitseb disainilahenduste õigus kasuliku toote uudset välimust. Need kolm mõistet – välimus, toode ja kasulikkus – on omavahel lahutamatult seotud, nagu kinnitas Madalmaade Hoge Raad (kõrgeim kohus) oma 10. märtsi 1995. aasta otsuses (NJ 1995, 670, Kinderkapperstoel). Olemasoleva eseme, mida hakatakse kasutama muul otstarbel kui see, mille suhtes see registreeriti, võib seega disainilahenduse autonoomse kaitse alla võtta, isegi kui seda eset ei ole oluliselt muudetud ning see on sellise toote olemuslik osa, mis on saanud uue otstarbe. Olgugi et direktiivis ei ole mõistet „otstarve” kasutatud, on tulemus sama, kuna kaitse on disainilahenduse ja toote kaudu seotud teatava esemega ning juuksurisalongi lasteiste on muu ese kui mänguauto.”

107 Selles väljavõttes esitatud viide, et „juuksurisalongi lasteiste on muu ese kui mänguauto” osutab nimetatud kohtuasjas käsitletud asjaoludele, milles tehti eespool punktis 106 viidatud Hoge Raad der Nederlandeni (Madalmaade kõrgeim kohus) 10. märtsi 1995. aasta otsus. Nagu nähtub kõnealuse kohtuotsuse ühest ärakirjast, mille menetlusse astuja esitas vastuseks Üldkohtu esitatud dokumentide esitamise palvele, käsitles see kohtuasi juuksurisalongi sellise lasteistme Beneluxi territooriumil kaitstud disainilahendusena registreerimise taotlust, mis koosneb peamise osana mänguautost, mis ilmselt on Beneluxi turul juba olemas ning sihtrühma seas tuntud. Hoge Raad leidis, et on keeruline aru saada, miks peaks asjaolu, et teatav toode koosneb eelkõige esemest, millel on algupärasega

võrreldes muu otstarve, mis on asjaomase tööstuse ja kaubandusega kokkupuutuvates ringkondades juba tuntud, takistama järeltulele jõudmist, et tegemist on tootega, millel on uus välimus, mida võib registreeritud disainilahendusega kaitsta.

- 108 Tühistamisosaline lükkas oma otsuse punktis 20 need argumendid asjakohatuna tagasi. Tema sõnul ei ole „endas disainilahendust kätkeva toote kasutus välimust puudutava omaduse küsimus ning seetõttu puudub sel erinevusel kahe vastandatud disainilahenduse võrdlusele igasugune mõju”.
- 109 Nagu eespool punktis 31 märgitud, kordas menetlusse astuja apellatsioonikojale esitatud kaebuses eespool punktides 104–107 kokku võetud argumente, leides, et tühistamisosaline oli selle argumendi ekslikult tagasi lükanud.
- 110 Hageja vaidles apellatsioonikojale esitatud 10. mai 2011. aasta märkustes eespool punktides 104–107 kokku võetud argumentidele vastu. Ta väitis nimelt, et vastupidi eespool punktis 105 nimetatud Beneluxi riikide valitsuse ühises seletuskirjas märgitule ei ole eespool punktis 106 nimetatud Hoge Raadi 10. märtsi 1995. aasta otsuses esitatud seisukoht käesoleval juhul direktiivi 98/71 ja määruse nr 6/2002 sätete tõlgendamise seoses kohaldatav. Ta tugines seejuures kohtujurist D.F.W. Verkade poolt Hoge Raadi menetluses 4. veebruaril 2005 esitatud ettepanekule kohtuasjas C-04/27 HR. Hageja esitas vastuseks Üldkohtu esitatud dokumentide esitamise palvele selle ettepaneku ära kirja. Seoses küsimusega, kas eelnimetatud kohtuotsuses esitatud väide võib vastavalt direktiivile 98/71 LBDM-i sisse viidud muudatuste jõustumise järel olla asjakohane, märkis kohtujurist, et see ei ole „*acte clair*” ning kui Hoge Raad leiab, et see küsimus on tema lahendada olevas vaidluses otsuse tegemiseks asjakohane, siis tuleb esitada eelotsuse küsimus Euroopa Kohtule. Hageja on viidanud ka Court of Appeal (England & Wales) (apellatsioonikohus (Inglismaa ja Wales)) 23. aprilli 2008. aasta kohtuotsusele, [2008] EWCA Civ 358, mis tema sõnul samuti toetab tema väidet. Ta on lisanud oma avaldustele selle kohtuotsuse ära kirja.
- 111 Pooled on vaielnud selle üle ka apellatsioonikojale esitatud repliigis ja vasturepliigis. Viimane aga ei võtnud poolte tõstatatud küsimustes vaidlustatud otsuses seisukohta.
- 112 Selleks et määruse nr 6/2002 kohaselt kindlaks teha, kas teatavat disainilahendust sisaldava toote välimus võib mõjutada selle uudsuse või eristatavuse hindamist tajumist, tuleb märkida, et nagu kõnealuse määruse artikli 3 punktist a tuleneb (vt eespool punkt 38), tähendab nimetatud määruks kasutatud mõiste „disainilahendus” toote või selle osa välimust. Sellest tuleneb, et „disainilahenduse kaitse” seisneb määruse nr 6/2002 artikli 4 lõike 1 mõttes toote välimuse kaitses (kohtuotsus, 9.9.2014, Biscuits Poult vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Banketbakkerij Merba (Biscuit), T-494/12, EKL, EU:T:2014:757, punkt 19).
- 113 Peale selle annab määruse nr 6/2002 artikli 19 lõike 1 kohaselt ühenduse registreeritud disainilahendus, nagu on vaidlustatud disainilahendus, selle omanikule ainuõiguse seda kasutada ning takistada kõiki kolmandaid isikuid seda loata kasutamast, ning selle sätte tähenduses loetakse kasutamiseks „eelkõige sellise toote valmistamist, pakkumist, turustamist, importi, eksporti või kasutamist või nendel eesmärkidel sellise toote säilitamist, milles disainilahendus sisaldub või mille puhul seda on kasutatud”.
- 114 Samuti tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 2 kohaselt peab ühenduse disainilahenduse registreerimise taotlus sisaldama ka viidet toodetele, milles või mille puhul kasutamiseks on disainilahendus ette nähtud. Siiski on sama artikli lõikes 6 täpsustatud, et lõikes 2 sisalduv teave „ei mõjuta disainilahenduse kaitse ulatust”.
- 115 Arvestades eelkõige määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 6 sätet ja viidet selle määruse artikli 19 lõike 1 teises lauses „sellisele [mis tahes] tootele”, tuleb järeldada, et registreeritud ühenduse disainilahendus annab omanikule ainuõiguse kasutada kõnealust disainilahendust mis tahes tootes (mitte üksnes tootes, mis on märgitud registreerimistaotlusele), ning vastavalt sama määruse artiklile 10, ning mis

tahes disainilahendusel, mis ei jäta asjatundjale teistsugust üldmuljet. Disainilahendus annab selle omanikule ka ainuõiguse takistada kolmandat isikut oma disainilahendust kasutamast mis tahes toodetel ning kõigi disainilahenduste kasutamise, mis ei jäta asjatundjale teistsugust üldmuljet. Kui oleks teistmoodi, ei oleks artikli 19 lõike 1 teises lauses nimetatud „sellist [mis tahes] toodet”, vaid üksnes asjaomast toodet (või tooteid), mis on märgitud registreerimistaotluses.

116 Selle järelduse osas tuleb samuti märkida, et ühenduse disainilahendust ei saa pidada määruse nr 6/2002 artikli 5 lõike 1 tähenduses uudseks, kui identne disainilahendus on avalikkusele kättesaadavaks tehtud enne selles sättes nimetatud kuupäevi, olgugi et see varasem disainilahendus on mõeldud teistsuguses tootes või teistsugusel tootel kasutamiseks. Vastupidisel juhul võimaldaks selle disainilahenduse hilisem registreerimine ühenduse disainilahendusena, mis on mõeldud kasutamiseks tootes või tootel, mis erineb sellest, millega seoses see on avalikkusele kättesaadavaks tehtud, eespool punktis 115 esitatud põhjustel hilisema registreeringu omanikul takistada selle kasutamist isegi tootes, mida varasem avalikkusele kättesaadavaks tegemine hõlmas. Selline tulemus oleks aga paradoksaalne.

117 Ka määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 esimene lause ei juhata teistsugusele järeldusele.

118 Määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 esimene lause näeb ette, et „[määruse] [a]rtiklite 5 ja 6 kohaldamisel loetakse disainilahendus avalikkusele kättesaadavaks tehniks, kui see on pärast registreerimist või muul ajal avaldatud trükis, seda on esitatud näitusel, kasutatud kaubavahetuses või see on muul viisil avalikustatud kas enne [asjaomase määruse] artikli 5 lõike 1 punktis a ja artikli 6 lõike 1 punktis a või artikli 5 lõike 1 punktis b ja artikli 6 lõike 1 punktis b nimetatud kuupäeva, välja arvatud juhul, kui [liidus] tegutsevad asjaomase sektori ringkonnad ei oleks mõistliku ootuse kohaselt pidanud sellest tavapärase majandustegevuse käigus teada saama”.

119 Määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 esimese lause sõnasõnaline tõlge juhatab järeldusele, et „asjaomane sektor” võib selle sätte tähenduses olla üksnes sektor, mis toodab toodet, milles või mille puhul kasutamiseks on avalikkusele kättesaadavaks tehtud disainilahendus ette nähtud. Nii loetakse vastavalt sellele sättele varasem disainilahendus teatavas tootes, milles või mille puhul kasutamiseks see on ette nähtud, avalikkusele kättesaadavaks tehtud disainilahenduseks, kui see on avalikustatud, välja arvatud juhul, kui liidus tegutsevad asjaomase sektori ringkonnad ei oleks mõistliku ootuse kohaselt pidanud sellest tavapärase majandustegevuse käigus teada saama.

120 Määrust nr 6/2002 ettevalmistavad dokumendid kinnitavad seda tõlgendust. Määruse artikli 7 sõnastuses on võetud üle ettepanek, mis on sõnastatud põhiosas nii, nagu majandus- ja sotsiaalkomitee arvamuse Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühenduse disainilahenduste määruse ettepaneku kohta (EÜT 1994 C 388, lk 9) punkt 3.1.4. Nimetatud ettepaneku põhjenduseks on arvamuse punktides 3.1.2 ja 3.1.3 märgitud järgmist:

„3.1.2. [Ühenduse disainilahenduse uudsuse hindamist käsitlevat] niimoodi koostatud sätet näib olevat keeruline kohaldada mitmes valdkonnas ja eriti tekstiilitööstuses. Sagedasti hangivad intellektuaalomandi õigusi rikkuvate kaupade müüjad tõendeid, mis eksitavalt näitavad, et vaidlustatud disainilahendus on olnud varem kolmandas riigis juba loodud.

3.1.3. Neil asjaoludel tuleb lähtuda sihtrühmale kättesaadavaks tegemisest Euroopa Ühenduses enne referentskuupäeva.”

121 Teisisõnu soovitakse seeläbi, et määruse nr 6/2002 artikli 7 lõikes 1 seatakse tingimus, et varasema disainilahenduse avalikkusele kättesaadavaks tegemine peab olema liidus tegutsevale asjaomase sektori ringkonnale teada, vältida võimalust, et väidetavalt varasemat disainilahendust võetakse määruse artiklite 5 ja 6 kohaldamisel arvesse, olgugi et kõnealuse tootega seotud asjaomase sektori ringkonnale (kes üldiselt omab palju põhjalikumat ülevaadet vaidlustatud disainilahenduse registreerimistaotluse esitamise aja seisuga avalikkusele kättesaadavaks tehtud disainilahendustest kui lai avalikkus) ei ole see

disainilahendus teada. Seevastu ei puuduta eespool käsitletud majandus- ja sotsiaalkomitee tehtud ettepaneku põhjendus olukorda, kus liidu teatava sektori ringkond varasemat disainilahendust teab, kuid seda ei tea muu sektori ringkond, mis tegeleb muude toodetega.

- 122 Eelnimetatud kaalutlustest nähtub, et „asjaomane sektor” määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 tähenduses ei piirdu selle toote sektoriga, milles või mille puhul kasutamiseks on vaidlustatud disainilahendus ette nähtud.
- 123 Seetõttu on varasem disainilahendus, mida on kasutatud muus tootes või tootel, kui see, mida hilisem disainilahendus puudutab, põhimõtteliselt määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses asjaomase hilisema disainilahenduse uudsuse hindamisel asjakohane. Viimati nimetatud artikli sõnastus välistab võimaluse, et disainilahendust saab pidada uudseks, kui identne disainilahendus on varem tehtud avalikkusele kättesaadavaks, olenemata sellest, millises tootes või tootel kasutamiseks on varasem disainilahendus ette nähtud.
- 124 Siiski võib varasema disainilahendusega seotud sektor olla vastavalt olukorrale teataval määral asjakohane disainilahenduse eristatavuse hindamisel määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses.
- 125 Määruse nr 6/2002 artikkel 6 on sõnastatud järgmiselt:

„Artikkel 6

Eristatavus

1. Disainilahendus loetakse eristatavaks, kui vastava ala asjatundja üldmulje sellest erineb kõikide nende disainilahenduste jäetud üldmuljest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud:

- a) ühenduse registreerimata disainilahenduse puhul enne kuupäeva, mil disainilahendus, millele kaitset taotletakse, esimest korda avalikkusele kättesaadavaks tehti;
- b) ühenduse registreeritud disainilahenduse puhul enne kuupäeva, mil esitati selle disainilahenduse registreerimise taotlus, millele kaitset taotletakse, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva.

2. Eristatavuse hindamisel võetakse arvesse autori vabadusastet disainilahenduse väljatöötamise käigus.”

- 126 Määruse nr 6/2002 artiklist 6 nähtub, et disainilahenduse eristatavust tuleb hinnata vastavalt asjatundjale sellest jäävale üldmuljele.
- 127 Kohtupraktika põhjal tuleb asjatundliku kasutaja mõistest aru saada nii, et see jääb kaubamärgiõiguses kasutatava mõiste „keskmise tarbija” – kellelt ei eeldata mingeid eriteadmisi ning kes üldiselt ei võrdle vastandatud kaubamärke otseselt – ning mõiste „spetsialist” – põhjalike tehniliste teadmistega ekspert – vahele. Niisiis, kuigi asjatundjast kasutaja ei ole samasugune, nagu piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas keskmine tarbija, kes tajub disainilahendust tervikuna ega uuri selle eri üksikasju, ei ole ta ka ekspert või kutseala asjatundja, kes oleks võimeline üksikasjalikult tähele panema minimaalseid erinevusi, mis võivad vastandatud disainilahenduste puhul esineda (vt kohtuotsus, 21.11.2013, *El Hogar Perfecto del Siglo XXI vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Wenf International Advisers (Korgitser)*, T-337/12, EKL, EU:T:2013:601, punktid 21 ja 22 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 128 Kohtupraktikas on täpsustatud ka seda, et määratlus „kasutaja” viitab sellele, et asjaomane isik kasutab toodet, mida disainilahendus kujutab, vastavalt selle toote otstarbele. Määratlus „asjatundja” viitab lisaks sellele, olemata disainer või tehnika asjatundja, tunneb kasutaja asjaomase sektori erinevaid disainilahendusi, tal on teataval määral teadmisi nende disainilahenduste tavaliste koostisosade kohta

ning tulenevalt huvist asjaomaste toodete vastu pöörab ta neid tooteid kasutades asjaomastele disainilahendustele suhteliselt suurt tähelepanu (vt eespool punktis 127 viidatud kohtuotsus Korgitser, EU:T:2013:601, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 129 Sellest tuleneb, et kasutaja, keda tuleb määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses disainilahenduse eristatavuse hindamisel arvesse võtta, on selle toote kasutaja, mille puhul või milles vaidlustatud disainilahendust kasutatakse.
- 130 Siinkohal tuleb meenutada ka määruse nr 6/2002 põhjenduse 14 sõnastust, mille kohaselt „[d]isainilahenduse eripärasuse kindlakstegemisel tuleks aluseks võtta, kas disainilahendust vaatleva informeeritud kasutaja üldmulje erineb selgelt muljest, mille talle jätavad olemasolevad disainilahendused, võttes seejuures arvesse toote laadi, millele disainilahendust kohaldatakse või milles see sisaldub, ning eelkõige tööstusharu, kuhu see kuulub, ja disainilahenduse loonud autori vabadusastet”. Sellest tuleneb ka, et vaidlustatud disainilahendusega seotud toote laadi ning tööstusharu, kuhu see toode kuulub, tuleb kõnealuse disainilahenduse eristatavuse hindamisel arvesse võtta.
- 131 Sellega seoses ei saa välistada, et selle toote asjatundlikule kasutajale, mille puhul või milles teatavat disainilahendust kasutatakse, on olemasolevad disainilahendused muude toodete kohta samuti teada, isegi kui sellist teadmist ei saa ka automaatselt eeldada.
- 132 Nii on selle toote kindlakstegemine, mille puhul või milles kasutatakse varasemat disainilahendust, millele tuginetakse määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses hilisema disainilahenduse eristatavusele vastuvaidlemisel, on asjaomasel hindamisel asjakohane. Tegelikult saab asjaomase toote kindlakstegemise kaudu tuvastada, kas selle toote asjatundlik kasutaja, millel või milles hilisemat disainilahendust kasutatakse, varasemat disainilahendust teab. Ainult juhul, kui viimati nimetatud tingimus on täidetud, saab varasem disainilahendus takistada hilisema disainilahenduse eristatavuse tunnustamist.
- 133 Eelnimetatud kaalutluste kohaldamine käesoleval juhul annab alust järeldada, et kuigi täpselt selle toote kindlakstegemine, milles kehtetuks tunnistamise taotluse toetuseks esitatud varasemat disainilahendust kasutatakse, ei ole määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses vaidlustatud disainilahendus uudsuse hindamisel asjakohane, on see siiski asjakohane asjaomase disainilahenduse vastava määruse artikli 6 tähenduses eristatavuse hindamisel.
- 134 Tuleb aga meenutada, et apellatsioonikoda tühistas vaidlustatud otsusega tühistamisosakonna otsuse ning saatis asja viimasele „tühistamistaotluse määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 [punkti] b alusel koostoimes [artikli 4 lõikega 1 ja artikliga 6] lahendamiseks” tagasi (vt vaidlustatud otsuse resolutsiooni punkt 2) ehk teisisõnu selleks, et hinnataks vaidlustatud disainilahenduse eristatavust. Seetõttu, kuna apellatsioonikoda otsustas lahendada ise toote laadi küsimuse, milles varasemat disainilahendust kasutatakse ja mitte jätta seda küsimust tühistamisosakonna hinnata, pidi ta tema menetluses toote laadi kohta poolte esitatud tõendite nõuetekohaseks hindamiseks oma järeldust põhjendama. Seetõttu tuleb kontrollida, kas see hinnang on põhjendatud, ning sisuliselt menetlusse astuja taotlust.
- 135 Selles osas tuleb märkida, et mitte miski ühtlustamisameti toimikus ei võimalda pidada eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katteresti „dušisifooniks” (*shower drain*) või sellise sifooni osaks. Nagu menetlusse astuja õigesti märgib, kujutavad hageja poolt ühtlustamisametis esitatud Blücheri kataloogide väljavõtted vedelike äravoolurenned ja võresid (sealhulgas eelnimetatud rest), mida saab nendega koos kasutada. Sellised äravoolurennid koos nende võrede või katterestidega võib üldjuhul kasutada mitmes eri kohas.
- 136 Nagu menetlusse astuja õigesti märkis, on Blücheri kataloogides eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel katteresti kujutisel üks väike furgoonauto märk. Nimetatud kataloogide väljavõtetest nähtub – mille menetlusse astuja ise 22. juunil 2010 tühistamisosakonnale esitatud

märkuste lisas 9 esitas –, et väikese furgoonauto märk näitab iga nendes kataloogides pakutava võre (või resti) „kandevõime klassi”. Teisisõnu on tegemist viitega asjaomase võre või resti maksimaalsele kandevõimele.

- 137 Kokku on Blücheri kataloogides viis „kandevõime klassi”: üks „paljajalu kasutatavates kohtades” (vannituba jne), üks „jalakäimiseks mõeldud kohtades” (kaubanduskeskused jne), üks, mis sobib kasutamiseks „tõstukite ja laovaluste transportimise masinate (kergetööstus) tööalal, üks, mis sobib kasutamiseks „furgoon- ja kaubaautode” (tööstus, tehased) tööalal ja üks „raskeveomasinate” (rasketööstus jne) tööalal. Väikese furgoonauto kujutisega „kandevõime klassi” märk vastab seega asjaomase võre või resti teisele maksimaalse kandevõime klassile. Sellesse „kandevõime klassi” kuuluvad esemed sobivad esitatud selgitusi arvestades töötuslikuks kasutuseks näiteks tehases ning nende kandevõime vastab sellises kasutuses esinevatele koormustele. Siiski ei tähenda see vastupidi sellele, mida näib eeldavat menetlusse astuja, et neid ei saa kasutada ka muudes kohtades, muu hulgas dušis, kus katterestid peavad tavaliselt väiksemaid koormusi taluma.
- 138 On tõsiasi, et kuna mitte miski toimikus ei näita, et eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud katterest on mõeldud üksnes või peamiselt kasutamiseks dušisifooni osana, siis määratles apellatsioonikoda seda vaidlustatud otsuse punktis 31 ekslikult kui „dušisifooni”. Ta oleks pidanud selle kohta kasutama üldisemat kirjeldust, mis vastaks Blücheri kataloogidest tulenevatele andmetele, määratledes seda näiteks kui vedelike äravoolurenni katteresti.
- 139 Seetõttu tuleb nõustuda menetlusse astuja argumentidega, millega ta soovib seada kahtluse alla apellatsioonikoja selle järelduse õigsuse, mille kohaselt eespool punktis 5 esitatud illustratsiooni keskel kujutatud ese on dušisifoon.
- 140 Kõigist eelnimetatud kaalutlustest tuleneb, et nii hageja ainus väide kui ka menetlusse astuja esitatud väide on põhjendatud. Seetõttu tuleb vaidlustatud otsus vastavalt hageja ja menetlusse astuja nõudele tühistada. Seevastu tuleb nii, nagu eespool punktis 92 märgitud, hageja nõue vaidlustatud otsust muuta, tagasi lükata.

Kohtukulud

- 141 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 142 Käesoleval juhul on kohtuvaidluse kaotanud ühtlustamisamet ning nii hageja kui menetlusse astuja on kohtukulude väljamõistmist temalt nõudnud. Arvestades asjaolu, et hageja nõue kohtukulude kohta esitati alles pärast hagi esitamist, tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on pooltel lubatud esitada kohtukulusid puudutav nõue hiljem, isegi kohtuistungil, olgugi et nad ei ole seda hagiavalduse esitamise ajal teinud (vt selle kohta kohtuotsus, 14.12.2006, Mast-Jägermeister vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Licorera Zacapaneca (VENADO raamiga jt), T-81/03, T-82/03 ja T-103/03, EKL, EU:T:2006:397, punkt 116 ja seal viidatud kohtupraktika). Seetõttu on hageja asjaomane nõue vastuvõetav.
- 143 Seetõttu tuleb hageja ja menetlusse astuja kohtukulud vastavalt nende esitatud nõuetele välja mõista ühtlustamisametilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kolmanda apellatsioonikoja 4. oktoobri 2012. aasta otsus (asi R 2004/2010-3).**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Group Nivelles'i ja Easy Sanitary Solutions BV kohtukulud.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. mail 2015 Luxembourgis.

Allkirjad